

Република Србија
ВРХОВНИ КАСАЦИОНИ СУД
Рев 4127/2019
31.03.2021. године
Београд

У ИМЕ НАРОДА

Врховни касациони суд, у већу састављеном од судија Слађане Накић Момировић, председника већа, Добриле Страјина и Марине Милановић, чланова већа, у парници тужиоца АА из ..., чији је пуномоћник Топлица Младеновић, адвокат из ..., против туженог ББ из ..., чији је пуномоћник Милош Шебековић, адвокат из ..., ради накнаде нематеријалне штете, одлучујући о ревизијама тужиоца и туженог изјављеним против пресуде Апелационог суда у Крагујевцу Гж 5915/18 од 21.05.2019. године, у седници већа одржаној дана 31.03.2021. године, донео је

ПРЕСУДУ

ОДБИЈАЈУ СЕ као неосноване ревизије тужиоца и туженог изјављене против пресуде Апелационог суда у Крагујевцу Гж 5915/18 од 21.05.2019. године.

Образложење

Пресудом Основног суда у Крагујевцу П 1924/15 од 01.02.2016. године, одбијен је тужбени захтев тужиоца којим је тражио да се обавезе тужени да тужиоцу исплати, на име накнаде нематеријалне штете због повреде настале приликом обављања послова по усменом уговору о делу, за претрпљене физичке болове износ од 250.000,00 динара и за претрпљени страх износ од 150.000,00 динара, са законском затезном каматом од пресуђења до исплате (став први изреке); одбијен је тужбени захтев тужиоца у делу у коме је тражио да се обавезе тужени да тужиоцу исплати 200.000,00 динара на име накнаде за обављени посао – извођење грађевинских радова и чување по усменим уговором о делу, са законском затезном каматом од 01.10.2009. године до исплате (став други изреке) и обавезан је тужилац да туженом накнади трошкове парничног поступка у износу од 232.600,00 динара (став трећи изреке).

Пресудом Апелационог суда у Крагујевцу Гж 5915/18 од 21.05.2019. године, донетом након одржане расправе пред другостепеним судом, делимично је усвојен тужбени захтев тужиоца, па је обавезан тужени да тужиоцу исплати на име накнаде нематеријалне штете за претрпљене физичке болове износ од 175.000,00 динара и за претрпљени страх износ од 105.000,00 динара, све са законском затезном каматом од 01.02.2016. године као дана пресуђења па до исплате (став први изреке); одбијен је

тужбени захтев тужиоца према туженом по основу накнаде нематеријалне штете за претрпљене физичке болове за износ од још 75.000,00 динара и за претрпљени страх износ од још 45.000,00 динара, све са законском затезном каматом од 01.02.2016. године до исплате (став други изреке); обавезан је тужени да тужиоцу накнади трошкове парничног поступка у износу од 85.900,00 динара (став трећи изреке).

Против правноснажне пресуде донете у другом степену, парничне странке су преко својих пуномоћника благовремено изјавиле ревизије и то тужилац због погрешне примене материјалног права, на одбијајући део тужбеног захтева у ставу два изреке и на трошкове парничног поступка у ставу три изреке првостепене пресуде, а тужени због битне повреде одредаба парничног поступка и погрешне примене материјалног права, на усвајајући део тужбеног захтева у ставу првом изреке првостепене пресуде и на одлуку о трошковима парничног поступка у ставу три изреке наведене првостепене пресуде.

Врховни касациони суд је испитао побијану пресуду у смислу члана 408. Закона о парничном поступку – ЗПП („Службени гласник РС“ број 72/11...55/14), па је нашао да ревизије парничних странака нису основане.

У спроведеном поступку није учињена битна повреда одредаба парничног поступка из члана 374. став 2. тачка 2. ЗПП, на коју Врховни касациони суд пази по службеној дужности. На друге битне повреде одредаба парничног поступка из наведене законске одредбе, које би могле представљати основ за уважавање ревизије, ревизијом се не указује.

Према утврђеном чињеничном стању тужени је власник плаца на коме је тужилац за туженог обављао послове ..., као и различите грађевинске и друге физичке послове преко дана, као привремене и повремене, уз накнаду од 8.000,00 динара до 10.000,00 динара месечно, а све по основу усменог уговора о делу, сходно члану 600. ЗОО, чије је постојање и трајање у критичном тренутку утврђено на основу исказа саслушаних сведока и парничних странака. Тужилац је дана 26.09.2009. године повређен на плацу туженог, када се зид који је зидао обрушио на њега и то тако што је ВВ, док је утоваривачем товарио песак у трактор, виљушком утоваривача закачио зид који се обрушио на тужиоца, који је стајао поред зида и поред упозорења да није безбедно да ту стоји. ВВ је власник утоваривача – багера и рођак туженог, који је тог дана уз сагласност и по налогу туженог равноо терен на плацу туженог, који се преко своје фирме бавио на том плацу продајом ... годинама. На основу налаза и мишљења вештака др. ортопедског хирурга и вештака психијатрије утврђена је дужина и интензитет трајања физичких болова и страха које је тужилац трпео због повређивања критичном приликом.

На основу утврђеног чињеничног стања од стране другостепеног суда, правилно је другостепени суд закључио да је тужени ангажовао тужиоца да повремено обавља разне послове за њега, углавном физичке или послове обезбеђења, без закљученог уговора о раду, без непосредног надзора и спровођења мера заштите на раду; да је на плацу тужено вршен истовар и утовар песка, у конкретном случају багером, извођени су грађевински радови на подизању зида у коме је учествовао тужилац и обављани су други послови око складиштења материјала, без одговарајуће организације посла и надзора који подразумева

и синхронизацију у обављању разних послова, у конкретном случају утовар грађевинског материјала багером којим је управљао рођак туженог – ВВ, који је те послове обављао на плацу туженог уз сагласност туженог и по његовом налогу и извођења грађевинских радова, што је за последицу имало наведени штетни догађај, па је делатност туженог у конкретним околностима била опасна делатност, због чега је тужени одговоран за насталу штету коју је тужилац претрпео, сходно одредби члана 174. и члана 205. Закона о облигационим односима, правилно утврђујући и да је тужени допринео настанку штете са 30%, јер ни поред упозорења тужилац се није склонио на безбедно место ван простора потребног за манипулисање багером.

Из наведеног произилази и по оцени Врховног касационог суда да је другостепени суд правилно утврдио основ одговорности туженог, због чега су неосновани ревизијски наводи туженог и нису од утицаја на другачије одлучивање у овој правној ствари.

Неосновани су и ревизијски наводи тужиоца у односу на досуђену висину тражене нематеријалне штете (на став два изреке другостепене пресуде), јер је другостепени суд о том делу тужбеног захтева одлучио правилном применом одредбе члана 200. Закона о облигационим односима, налазећи да тужилац има право на правичну накнаду штете за наведене видове, ценећи и допринос тужиоца настанку штете (члан 192. ЗОО) при чему је другостепени суд водио рачуна о значају повређеног добра и циљу коме та накнада служи. Тужиоцу који је претрпео физичке болове и страх припада право на накнаду, а њена висина зависи од интензитета и времена трајања, што је утврђено вештачењем и досуђени износи представљају правичну накнаду према тежини трпљења, како би се на тај начин оштећеном пружио одговарајућа сатисфакција.

Са изнетих навода неосновани су ревизијски наводи парничних странака о погрешној примени материјалног права од стране другостепеног суда како у делу изреке под ставом један, тако и у делу изреке под ставом два побијане пресуде.

Одлука о трошковима парничног поступка донета је правилном применом одредбе члана 153. и 154. ЗПП, па су и у том делу неосновани ревизијски наводи парничних странака.

Како се разлосима ревизије не доводи у сумњу правилност побијане пресуде, Врховни касациони суд је ревизије тужиоца и туженог одбио као неосноване, па је применом одредбе члана 414. ЗПП одлучио као у изреци ове пресуде.

**Председник већа-судија,
Слађана Накић Момировић, с.р.**

За тачност отправка
Управитељ писарнице
Марина Антонић